

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Hefteavlens Fremme paa Færøerne.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 413).

Der var intet Vædringsforſlag ſtillet.

Lovforſlaget fattes under Forhandling.

Juſtitsminiſteren (Melleman):

De Forandringer, ſom Lovforſlaget er undergaaet i det andet Ting, ere meget ubetydelige og næppe af den Beſtaffenhed, at de kunne vække nogen Betænkethed. De gaa kun ud paa, dels at undlade at opregne diſſe forſjellige Mangler og Fejl ved Hingſtene, ſom ſkulde gøre dem uſkikede til Lov, og blot i Stedet for at tale om de Hingſte, ſom anses uſkikede til Lov, og dels at man foruden den Beſtemmelse, ſom Forſlaget indeholdt oprindelig, nemlig at diſſe Hingſte ſkulde holdes aſſpærrede i Barringstiden, har tilføjet det Alternativ „eller kaſtreres“, ſaaledes at Ejeren alſaa faar Valget. Dette kan jeg ikke ſkønne gør noget ſom helſt Indgrib i nogens Ret, og derfor finder jeg ikke, at den Vædring, der er foretaget i det andet Ting, kan gøre nogen betænkelig ved at vedtage Lovforſlaget, ſom det nu er.

Oſen: Jeg ſtal kun udtale, at jeg fuldſtændig kan ſlutte mig til, hvad den højtærede Juſtitsminiſter nys udtalte om de i Folketinget vedtagne Vædringer i det foreliggende Lovforſlag. Jeg ſtal ogſaa tillade mig at anbefale Lovforſlaget til det høje Tings Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)

vedtoges enſtemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Loven vil nu blive at tilſtille Konſeilspræſidiet, da den er færdig fra Rigsdagen.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Førſte Behandling af Forſlag til Lov om forandret Affattelse af § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866.

(Lovforſlaget ſom vedtaget ved 3dje Behandling i Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 447.)

Sagen fattes under Forhandling.

Møen: Som Overſkriften til dette Lovforſlag viſer, gaar det jo ud paa en forandret Affattelse af § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866. Det er ganſte viſt en forandret og navnlig en betydelig, om jeg ſaa maa ſige, Vidtløſtiggørelſe af Affattelsen, og jeg ved i og for ſig ikke, om den enten er nødvendig eller onſkelig for Klarhedens Skyld. Det forekommer mig derfor egentlig tvivlſomt, om der, naar Henſyn tages til den blotte Affattelse, er Anledning til at gaa ind paa denne Forandring, ſom her er foreſlaet. Dernæſt gaar Lovforſlaget ogſaa ud paa en Realitetsforandring, for ſaa vidt det gaar ud paa at give Arreſten i videre Omfang Betydning ſom ſtrafneſættende eller endog ſom ſtrafophævede. Det er jo i og for ſig noget, der kan være Grund til at overveje, om der er Anledning til at foretage denne Realitetsforandring i denne Paragraf i Straffeloven. Men dernæſt bliver der jo ogſaa Spørgsmaal, for ſaa vidt den Vædring, ſom Forſlaget gaar ud paa, i og for ſig er heldig, om juſt dette Udtryk „Straf af Fængſel i kortere Tid“ er heldigt. Det forekommer mig, at det er et noget uklart Udtryk, og at der derfor kunde være Anledning til at undersøge og præcisere det nærmere. I det hele vil jeg ſige, at ſaadanne Vædringer i enkelte Paragraffer er jo noget, ſom navnlig af Henſyn til Sammenhængen med de øvrige Paragraffer trænger til nærmere Overvejelse, og jeg antager derfor, at det høje Ting vil ſtænke dette Lovforſlag en ſaadan, inden det fremmes videre, navnlig af det ſamme Henſyn, ſom jeg fremhævede i Gaar, at det er et Lovforſlag, der ſtyldeſ det private Initiativ, og for hvilket Rigsdagen alſaa ſærlig paatager ſig Anſvaret. Det forekommer mig derfor, at der kan være ſærlig Grund til at underkaſte det en nærmere Overvejelse.

Juſtitsminiſteren (Melleman):

Dette Lovforſlag har jo været Genſtand for megen Forhandling i det andet Ting, dels i Salen, dels i Udvalgene. Det har foreligget i det andet Ting i det mindſte i de to fiørſte Samlinger, og Udbyttet af diſſe lange Overvejelſer er nu blevet dette Lovforſlag, ſom her foreligger. Det handler om et Emne, ſom viſnok ikke er de fleſte af Tingets Medlemmer videre nærværende, et Emne, ſom, hvis man ellers ikke har fulgt